

Jefsen Christensen: Den højtærede Minister var inde paa, at det er en gammel Kending, vi her behandler, og det er jo rigtigt. Den er i Tidens Løb undergaaet nogen Forandring, og de Bestemmelser, der hidtil har været gældende, er ogsaa i det Lovforslag, der nu foreligger, blevet underkastet nogen Forandring. Der er i hvert Fald een Ting til det bedre i det foreliggende Lovforslag, og det er, at Lovforslaget nu har en Overskrift, der helt dækker Lovens Formaal.

Jeg maa forstaa det saadan, at det, der nu glider ud af Loven, er Penge til Støtteopkøb paa de almindelige Markeder, naar Afsætningsforholdene svigter. Jeg er ikke sikker paa, at det er rigtigt at tage disse Muligheder ud af Lovgivningen, for naar den højtærede Minister siger, at vi med Hensyn til Eksporten til Tyskland nærmer os normal Højde, maa jeg sige, at det er ganske afhængigt af, hvad man i denne Forbindelse anser for at være normalt. Hvis man tager Afsætningsvilkårene, som vi havde dem i 1929, da Tyskland aftog 270 000 Kreaturer, saa er der langt igen, før vi naar det normale, og at de sekundære Markeder bliver mere og mere vanskeliggjort for os under de herskende Tilstande, er givet. Men det maa jo nu gaa, som det kan. Jeg haaber, at vi i kommende Forhandlinger, ogsaa af handelspolitisk Karakter, naar frem mod den normale Højde, som jeg vilde anse det for meget heldigt at opnaa, det store Tal, vi havde i 1929. Det vilde i Virkeligheden være en normal Tilstand, fordi vi har den geografisk heldige Beliggenhed til det Land, som er Aftager af den Del af vor Landbrugsproduktion, der her er Tale om. I øvrigt har den hidtil gældende Lov, i hvert Fald i det sidste Aar, ikke betydet meget for det Formaals, jeg her nævnte, idet der kun har været anvendt 210 000 Kr. indtil 15. Oktober til Støtte for Opkøb paa Markeder, der var overbelastede.

Een Ting er jeg i hvert Fald nogenlunde klar over, og det er, at der findes ikke nogen Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, som nogen kan indvende noget imod. Jeg tror heller ikke, Konsumenterne kan indvende noget derimod, for det, Lovforslaget tager Sigte paa i det begrænsede Omfang, Lovforslaget nu har, er ene og alene Hjælp til Udskillelsen af Besætninger af syge Dyr og mindre værdifulde Dyr, som det er af Interesse baade for Producenter og Konsumenter at faa skilt ud af Besætningerne saa hurtigt som muligt. Jeg forstaa Lov-

forslaget saaledes, at naar Talen er om Udskillelse af Udsætterkreaturer, der ikke har nogen Markedsværdi, tager Loven Sigte paa fortsat at yde Støtte dertil, uanset om enkelte af disse Udsætterkreaturer har Tuberkulose eller ej. Man fortsætter paa samme Linie som hidtil med Udskillelsen af alle de Kreaturer af Kvægbesætningerne, som man ikke har nogen Interesse i at føre paa Markedet, og som ingen Markedsværdi har, og det er jeg meget taknemmelig for, fordi denne Opgave sideløbende med den Opgave, der løses ved en fuldstændig gennemgribende Tuberkulosebekæmpelse paa den Maade, som det foregaar, begge er heldige Bestræbelser, som alle Parter i vort Samfund kan være veltjente med udøves. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Korsgaard: En af de Ting, det drejer sig om ved dette Lovforslag, som jo i det væsentlige er en Forlængelse af hidtil gældende Lov, er, om den nye Lov vil give Penge nok. Der gaar, som det ogsaa allerede er sagt af andre, et lille Beløb ud, 3 Kr. pr. Kalv, saa Slagteafgiften vil, selv om den bliver ansat til Maksimumsbeløbet, 18 og 8 Kr., i alle Tilfælde blive noget mindre, end den har været i Aar. Jeg kan ikke se noget Sted, hvor meget det betyder i Penge — det kan godt være, det er min Fejl —, men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister om, hvor meget det betyder i Penge, at Afgiften for Kalve gaar ud.

Naar jeg er lidt betænkelig ved, om der kan blive Penge nok, er det, fordi jeg regner med, at der i det Aar, vi kommer ind i, 1940, maaske bliver Anledning til at udrense i højere Grad, end Tilfældet har været i Aarene 1937, 1938 og 1939. Vi ved jo alle sammen, at Foderstoffer i Øjeblikket er meget dyre, at Prisen paa dem staar i et skærende Misforhold til Prisen paa Smør, saa man kunde godt tænke sig, at nogle alene af den Grund tænkte paa at gøre Besætningerne noget mindre. Hvis vi skulde komme ind i en Periode, hvor man indser, hvad man fra flere Sider allerede er inde paa, at det er en Fordel at formindske Besætningerne, maa man selvfølgelig helst søge at rense ud af den Del, der er mindst rentabel, og det Spørgsmaal ligger da nær, om man i saa Fald ikke navnlig skulde tænke paa at faa rensed ud blandt de Dyr, som ikke kan bestaa Tuberkulinprøven. Derfor kunde jeg tænke mig, at der i det Aar, vi gaar ind i om ikke ret mange Dage, vil blive Brug for